

בית משפט לתביעות קטנות בטבריה

ת"ק 15-07-37486 אבנר נ' ערבה

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם בכיר מוהנד חליאלה

תובעים בנימין אבנר

נגד

נתבעים אסתי ערבה

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

תביעה קטנה ע"ס 32,000 ₪ בגין פרסום לשון הרע.

בכתב התביעה נטען כי התובע ביצע עבור הנתבעת במאי 2015 עבודת הדברה של נמלים. הנתבעת שלא הייתה מרוצה מהתוצאה יצאה נגד התובע בסדרה של "פוסטים" ברשת. בזו הלשון:

" בני אבנר לא נותרה בידי ברירה רק לפנות אליך דרך האינטרנט לא רק שלא התנצלת על הריסוס האומלל שעשית בביתי ובחצרי אתה טורק את הטלפון מנבל את הפה וצועק כמו אחרון הבריונים. לאחר הפרסום הראשון פנו אלי הרבה אנשים שהיו קורבן לריסוס כושל. לכן לפני שאני פונה לבית המשפט אני מבקשת ממך לתקן את הנזק בצורה יפה".

"אני מבקשת לשתף את הפוסט על מנת שיגיע לבני אבנר. אמון ושם בונים בשנים להרוס אותו לוקח שניה לתשומת לבך".

וגם:

"שלום לחברי ומכרי ברצוני לספר לכם שהמשפט עניי עירך קודמים לא תמיד עובדים רציתי לתת פרנסה לתושב בני יהודה בני אבנר למרות ונגד כל שמועות ששמעתי אך כנראה שאין עשן בלי אש הריסוס על הפנים הנמלים צוחקות בקול רם!!! פניתי לבקש ריסוס חוזר ואז פתאום התגלה הפרצוף האמתי שכלל טריקת טלפון שפה של שוק יחס אלים מילולית וכמובן ריסוס חוזר לא קיבלתי. את הכסף שילמתי במלואו. וחשובנית מס לא קיבלתי !!! לידעתכם!!!".

בית משפט לתביעות קטנות בטבריה

ת"ק 15-07-37486-07 אבנר נ' ערבה

תיק חיצוני:

1
2 התובע טען כי הפרסומים גרמו לו צער וחרדה מפגיעה בפרנסתו. התובע עובד כמדביר מוסמך מזה
3 כ- 15 שנה והוא נותן ללקוחותיו שירות מקצועי. הפרסום פגע בפרנסתו. כשביקש את שכרו בסך
4 250 ₪ דחתה אותו הנתבעת בלך ושוב ובקשה ממנו שיבצע ריסוס במקומות נוספים שלא הוסכם
5 עליהם בחצר הגדולה של הבית. רק לאחר ביקורים רבים שילמה לו סך של 250 ₪ והוא יצא בהפסד.
6 הנתבעת התייחסה לתובע כאילו "קנתה אותו" ולא את השירות שהוא מספק.

7
8 דבר הפרסום נגלה לו באמצעות אחד הלקוחות ולאחר חיפוש קצר הגיע לעמוד הפוסט הנדון.
9

10 לטענת התובע, הרגיש ירידה במספר הפניות אליו בעקבות הפרסום של הפוסט. התובע פנה אל
11 הנתבעת בדרישה להסיר את הפוסט והיא לא הסכימה. עוד טען התובע כי הנתבעת נוהגת לפרסם
12 דברים מסוג זה על מנת למשוך תשומת לב ולדוגמא צירף את הפרסום הבא שמתייחס לאדם אחר
13 ששמו ננקב באופן מפורש בפוסט המצורף לכתב התביעה, (אך בית המשפט יימנע מלציין אותו שכן
14 אינו חיוני):

15
16 " האישה המתועבת ביותר בארץ, שקרנית גנבת נצלנית ובוגדת הורידה את מחלצות
17 החסידה המיוסרת מימי קבר רחל ושאר קברי קדושים. עכשיו היא דוגמנית רהיטי לוחטת. הבת
18 של ואחותו של..... השקרן. מהסגו הכי דוחה. שיתבייש מ שקונה את הרהיטים
19 שהיא משווקת ומי שיעבוד בעתיד עם הפרסומאים שבחרו בגברת כדמות ראויה להובלת
20 קמפיין".

21
22 התובע טען כי הוא מדביר מורשה מזה 15 שנה ועבר קורס תברואה והדברה 3.5 שנים ובמשך
23 השנים צבר לקוחות מוסדיים רבים שרכש בעמל וחריצות רבה ובין היתר: "מחנה האוס קונטרה,
24 תיירות כפר חרוב, עמבר מרכז מזון, קיבוץ אפיק, קיבוץ רמת מגשימים, אבני איתן- חאן אלעד,
25 מושב עין זיוון, מושב נתור, אולפנה מושב נוב, מושב חיספים ועוד רבים".

26
27 התובע הדגיש כי הפוסט פורסם מתוך כוונה לפגוע כפי שעולה הדבר מהמשפט:
28

29 " אני מבקשת לשתף את הפוסט על מנת שיגיע לבני אבנר. אמון ושם בונים בשנים ולהרוס אותו
30 לוקח שניה לתשומת לבך !!!!".

31
32
33 הנתבעת טענה להגנתה כי שילמה לתובע את הסך של 250 ₪ במזומן מיד לאחר ביצוע הריסוס אך
34 הוא לא מסר לה קבלה, למחרת התברר כי הריסוס לא צלח והיא יצרה קשר עם התובע שהגיע

בית משפט לתביעות קטנות בטבריה

ת"ק 15-07-37486-07 אבנר נ' ערבה

תיק חיצוני:

1 וביצע ריסוס נוסף ודרש וקיבל בשנית סך של 250 ₪ נוספים. הוא לא מסר לה דו"ח ביצוע המפרט
2 את חומרי ההדברה בהם השתמש ואת אמצעי הזהירות שיש לנקוט. גם הריסוס השני לא צלח ושוב
3 יצרה הנתבעת קשר עם התובע אשר הגיע וביצע השלמת ריסוס ודרש עוד סך של 250 ₪ אך מאחר
4 שלא היה לה כסף מזומן הסבירה לו כי תשלם לו ביום למחרת. עקב מחלת נכדתה ובעלה שהתה
5 בבית החולים ונבצר ממנה לשלם. ברם, לאחר שחזרו מבית החולים התחוויר לה להפתעתה כי גם
6 הריסוס השלישי לא צלח.

7
8 ושוב יצרה עמו קשר והוא "הגיע אל ביתי כאשר הוא מקלל ומגדף בלשון שלוחת רסן וטען כי עד
9 שלא אשלם לו את ה - 250 ₪ בגין "הטיפול" השלישי של הריסוס לא ירסס שוב".

10
11 הנתבעת שילמה לו באותו הרגע סך של 250 ש"ח והוא הלך ואמר כי יחזור ביום ראשון הקרוב אך
12 מני אז לא חזר. התובעת ניסתה עשרות פעמים להשיגו טלפונית על מנת שישלם את הריסוס אך
13 הוא לא ענה.

14
15 לאחר שכל פניותיה אל התובע הושבו ריקם החליטה הנתבעת לשתף את חבריה לפייסבוק. מדובר
16 ב-100 חברים בסך הכול, ולא בכול רמת הגולן כפי שטוען התובע. בפוסטים שפרסמה תיארה
17 הנתבעת את חוויית השירות הירודה שעברה ואת חוסר המקצועיות וזאת על מנת להפנות תשומת
18 ליבו של התובע לאחר שבחר שלא לענות לשיחות שלה.

19
20 הנתבעת טענה כי נוכח אי מסירת דו"ח ביצוע חששה לבריאות בני משפחתה ואף פנתה במכתב אל
21 ד"ר חמזה מהאגודה לאיכות הסביבה ובו הביעה את חששותיה מפני הריסוס שביצע התובע.
22 לטענת הנתבעת המכתב לד"ר חמזה מוכיח כי כל מבוקשה היה "למנוע אסון".

23
24 עד כאן כתבי הטענות.

25
26 הצדדים העידו לפני וכל אחד חזר על טענותיו. הנתבעת טענה כי לא הייתה לה כוונה לפגוע בתובע.
27 הנתבעת ייחסה את אשפוז הנכדה שלה לריסוס שביצע התובע ("כמעט מתה מהריסוס הזה" אך
28 הוסיפיה כי אין לה הוכחה רפואית לעניין זה. בנוסף, בעלה קיבל התקף לב כתוצאה מהריסוס. רק
29 ארבעה אנשים ראו את הפוסט, וכולם הגיבו לא לטובתו. הוא ריסס גם בבתיים של הבת שלה ושל
30 הבן שלה. היא מחקה את הפוסט לאחר הגשת כתב התביעה.

31
32 התובע העיד כי הוא מדריך את הלקוחות כמה זמן להיעדר מהבית ואין חוק שמחייב אותו להשאיר
33 דו"ח. בכל מקרה הנתבעת לא ביקשה ממנו להשאיר דו"ח. הוא משתמש בחומרים מורשים בלבד.
34 בעקבות הפרסום הוא מרגיש את הירידה בכמות העבודה.

בית משפט לתביעות קטנות בטבריה

ת"ק 15-07-37486-07 אבנר נ' ערבה

תיק חיצוני:

1
2 בסוף הישיבה הודעתי לצדדים כי אני דוחה את מתן פסק הדין 10 ימים על מנת לאפשר לנתבעת
3 לפרסם התנצלות ולצדדים להגיש פסיקה לעניין שיעור הפיצוי.
4

5 **ב - 18.11.2015** הגישה הנתבעת הודעה לבית המשפט שצופרה לב התנצלות בפייסוק . וזו לשונה של
6 ההודעה:
7

8 **"שלוש חברים בהמשך הפוסט מלפני כמה חודשים אני רוצה לבקש סליחה ממר בני אבנר באם**
9 **פגעתי בשמו. זאת לא הייתה הכוונה הפוסט נרשם ברגע של כעס.**
10 **לכן בני אני מתנצלת באם פגעתי בך בדרך כלשהי זאת לא הייתה הכוונה יום טוב לכולם".**
11

הכרעה:

12
13 לאחר שבחנתי את כתבי הטענות , המוצגים שהונחו על שולחני ועדויות הצדדים, אני מקבל את
14 עדות התובע ומעדיף אותה על עדות הנתבעת . הוכח לפני כי הפוסטים מהווים ללא ספק לשון הרע
15 ואין לנתבעת הגנה ועל כן דין התביעה להתקבל.
16

17
18 השיקולים והנימוקים שהביאוני למסקנה זו יפורטו להלן באופן תמציתי **כמצוות תקנה 15 ב'**
19 **לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין)- תשל"ז 1976:**
20

21
22 א. אין ספק כי הנוסח של הדברים מהווה לשון הרע שכן **סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה**
23 **1965 קובע כי :**
24

25 **"1. לשון הרע הוא דבר שפרסומו עלול-**

26
27 **(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם.**

28
29 **(2) לפגוע באדם במשרתו אם משרה ציבורית או משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו".**
30

31 ב. גרסת הנתבעת מתאפיינת בהגזמה יתירה , ייחוס אשפוזם של שניים מבני משפחתה לריסוס אינו
32 מתיישב עם אי הצגת אישור רפואי כלשהו לתמיכה בטענה זו. הדבר מעיד גם על כך שהנתבעת לא
33 נזהרת בבואה להאשים את האחר.
34

בית משפט לתביעות קטנות בטבריה

ת"ק 15-07-37486-07 אבנר נ' ערבה

תיק חיצוני:

1 ג. הזמנת התובעת לבצע ריסוס משלים סותרת את גרסת הנתבעת. האם לא חששה הנתבעת מכך
2 שבעלה יקבל התקף לב נוסף ושנכדתה תאושפו בשנית? ואם לא די בכך, מדוע הועלו הטענות קשות
3 אלה בדבר נזקים רפואיים במהלך המשפט אך לא הועלו בכתב ההגנה?
4

5 ד. העובדה שבנה ובתה של הנתבעת נזקקו לשירותיו של התובע ולא היו להם טענות לגבי טיב
6 העבודה גם היא מחלישה את גרסת הנתבעת לעניין המקצועיות והאפקטיביות של הריסוס. הוסף
7 לכך את העובדה שלא הוכח כי הוזמן מדביר אחר לביצוע העבודה.
8

9 ה. התרשמתי מהתובע שהוא אדם ישר שעובד למחייתו בכבוד ושצבר את שמו הטוב כמדביר
10 בהתמדה בעבודה קשה ומסורה, אפשר לומר - ב"עבודת נמלים".
11

12 ו. לא יכולה להיות מחלוקת כי ביטויים כגון: **"שפה של שוק"** **"הנמלים צוחקות בקול רם"**, ו
13 **"אמון ושם בונים בשנים להרוס אותו לוקח שניה"** מהווים פגיעה הן בתובע באופן אישי והן
14 במשלח ידו. הביטוי האחרון מוכיח כוונה לפגוע ומהווה גם **איום כהגדרתו בחוק העונשין תשל"ז**
15 **1977**.
16

17 ז. למען הסר ספק, אוסיף כי הנתבעת לא הוכיחה כי העבודה שביצע התובע לא הייתה מקצועית שכן
18 לא הובאה ראיה נוספת לתמיכה בעדותה שכפי שהובא לעיל אינה עקבית.
19

סעד:

20
21
22 כפי שהובא לעיל, התרשמתי כי התובע נפגע ונעלב עד עמקי נשמתו מן הפרסום. מצד שני הטענה כי
23 נגרמה ירידה בהכנסותיו לא הוכחה בראיות מספיקות.
24

25 להלן הגורמים, לקולא ולחומרא, אותם אני לוקח בחשבון בקביעת גובה הפיצוי:
26

27 א. **שיקול לחומרא** - העובדה שבעידן האינטרנט, קל מאוד להגיע תוך שניות לקהל גדול מאוד.
28 השימוש הנרחב שעושה הציבור בנפלאות האינטרנט, שפקדו את העולם בשני העשורים האחרונים,
29 מחייב את ציבור הגולשים להיות זהיר מאוד בכבודו של האחר ובזכותו של כל אדם לשמירה על שמו
30 הטוב.
31

32 ב. **שיקול לקולא** - העובדה שהנתבעת התנצלה באותו אמצעי תקשורת שבו בוצע הפרסום ולאותה
33 קבוצת יעד. יש בכך משום הפחתה של הפגיעה וגם מבחינה ערכית משפיע הדבר ללא ספק על גובה
34 הפיצוי.

בית משפט לתביעות קטנות בטבריה

ת"ק 15-07-37486-07 אבנר נ' ערבה

תיק חיצוני:

1

2

ג. שיקול לקולא - העובדה שלא הוכח נזק ממוני.

3

4

ד. שיקול לחומרא- העובדה שמדובר ביותר מפרסום אחד.

5

6

ה. שיקול לחומרא- התרשמתי כאמור כי התובע נפגע מאוד מהפרסום.

7

8

סוף דבר, לאחר ששמעתי בקשב רב את שני הצדדים, ובחנתי את הפסיקה שהוגשה, וכשאני לוקח

9

בחשבון את כל הנתונים הרלוונטיים על פי הוראות החוק והשכל הישר והפסיקה הרלוונטית, אני

10

מחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בסך של 13,500 ₪.

11

12

כמו כן, תשלם הנתבעת לתובע הוצאות משפט בסך של 1,000 ₪.

13

14

כל צד רשאי להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין.

15

16

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ו, 23 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

17

מוהנד חליאלה, רשם בכיר

18

19

20

21